

Pred Telovim.

Le majhen napór še, le čvrsto napréj
In mlaj bo postavljen, juhéja, juhéj!

Li nismo mi močni junaki trijé?
Kedó to tajiti si upa in smé?

Naš mlaj je ponosen, na vrhu zelén,
S trakovi in z vencem lepó okrašén.

Oj jutri slovesen in velik bo dan,
Ki vsak ga praznuje s častjó kristiján.

Procesija vila se bo iz cerkvé,
Otroci in staréki, možjé in žené.

A mašnik Bogá nam bo nosil v rokáh,
Pred katerim naj človek poniža se v prah.

Zvonenje in petje slavílo Ga bo,
Kadílo in sveč Mu gorélo bo sto.

Pri našej se hiši ustavi sprevód
In dal blagoslów nam nebá bo Gospód.

A mlaj ti pa bodi očiten dokáz
Pobožnosti čutov, ki vnemajo nas.

Fr. Krek.

Ded in dete.

Dete:

Poglejte, o poglejte
Zvezdice, ded, srebrne!
Utrinjajo se z neba,
Vodejo nočí črne.

Katera pač je moja
Mej tisoči, zvezdica,
In kdaj nebeška rōka
Utrne njena lica?

Ded:

Tam angeljskih očesec
Domovje je čarōbno,
Ki gledajo nam v srce
Nedolžno ali zlōbno.

Tam gori tudi tebi
Okó žarí udano,
Katero pa in kje je,
Bogú samó je znano.

Le kadar ga razžališ,
Utrinek živ nastane:
Iz angeljskih očesec
Na zemljo solza kane.

Zato Bogá ne žali,
In bodi dete vzglédno,
Da zvezda ti ostane
Srebrno-čista védno.

A. Medved.

